

Epicenterstrategin.

*Jämställd samhällsutveckling
på den afrikanska landsbygden.*

**The
Hunger
Project.**

SWEDEN

Om The Hunger Project

The Hunger Project är en global biståndsorganisation som arbetar för en värld fri från hunger och fattigdom. Organisationen grundades 1977 och finns i dag i 22 länder världen över. Programmen är verksamma i 13 länder i Afrika, Asien och Latinamerika och når över 13 000 samhällen.

Vår vision

En värld fri från hunger och fattigdom. Där alla människor lever ett hälsosamt, meningsfullt och värdigt liv som de själva har makt över.

Vår metod

The Hunger Project arbetar för att utrota hungern genom att skapa banbrytande, hållbara utvecklingsstrategier på gräsrotsnivå med kvinnor i fokus. Alla våra program vilar på tre grundpelare:

1. Börja med kvinnor

En stor del av världens problem kopplade till fattigdom beror på att kvinnor inte har samma sociala och ekonomiska villkor som män. Kvinnors och flickors egenmakt är nyckeln till global utveckling. I våra program utbildas därför kvinnor till att bli beslutsfattare, samhällsledare och entreprenörer på samma villkor som män.

2. Mobilisera samhällen

Människor i ett samhälle behöver samlas för att tillsammans kunna arbeta fram en vision om en framtid fri från hunger och fattigdom. Förändringar startar ofta i liten skala för att sedan spridas och växa till nya normer och förhållningssätt.

3. Arbeta för lokala partnerskap

För att skapa bestående förändring är det viktigt att engagera såväl samhällen som lokala beslutsfattare och myndigheter. The Hunger Project utbildar därför människor i deras demokratiska rättigheter, så att de kan göra sina röster hörda, utkräva ansvar och bli stärkta i sin medborgarroll.

Epicenterstrategin – när Globala målen blir lokala

Epicenterstrategin är en holistisk metod för att avskaffa hunger och fattigdom på ett ekonomiskt och ekologiskt hållbart sätt. Det handlar om att mobilisera samhällen och stärka människor att själva bli förändringsaktörer. Strategin skapar synergi mellan olika program som fokuserar på hälsa (inklusive förebyggande av hiv och aids), utbildning, läs- och skrivkunnighet, näringslära, förbättrade jordbruksmetoder och större matsäkerhet, mikrofinans samt vatten och sanitet.

The Hunger Project arbetar med epicenterstrategin i nio afrikanska länder. Det hela inleds med att en grupp på cirka 15–30 byar går samman och bildar ett gemensamt samhällscentrum – ett epicenter. I nästa fas konstrueras den fysiska epicenterbyggnaden som förser invånarna med flera viktiga samhällsfunktioner. Den är utrustad med skolsal, hälsoklinik, mikrofinansbank och förråd för att lagra mat. I och med epicenterbyggnationen läggs också grunden för en social infrastruktur. Befolkningen i området äger och driver epicentret och dess verksamhet som i snitt når 10 000–15 000 personer. Totalt finns 120 epicenter i nio länder – Benin, Burkina Faso, Etiopien, Ghana, Malawi, Moçambique, Senegal, Uganda och Zambia – och de når över 1,4 miljoner människor.

Kortfattat kan man säga att epicenterstrategin skapar självförsörjande samhällen, där fler barn, kvinnor och män kan få tillgång till jämställd utbildning, resurser och hälsovård. Det är en holistisk metod för att avskaffa hunger och fattigdom på ett långsiktigt och hållbart sätt. Den berör flera av Globala målen i Agenda 2030 som fastställts av FN. För att utrota hunger och fattigdom (mål 1 och 2), måste vi skapa förutsättningar för god hälsa, bra utbildning, jämställdhet, rent vatten och hållbara ekosystem med biologisk mångfald (mål 3, 4, 5, 6 och 15).

The
Hunger
Project.

SWEDEN

De nio målområdena

Epicenterstrategin har nio målområden:

Mål 1: Mobilisera landsbygdssamhällen som fortlöpande sätter upp och uppnår sina egna utvecklingsmål.

1

Delmål

- 1.1 Bygga upp kapaciteten och prestationsförmågan hos det lokala ledarskapet.
- 1.2 Öka deltagandet i civilsamhället samt i det politiska styrandet.
- 1.3 Förbättra samhällets samarbete med lokala beslutfattande organ och andra utvecklingsaktörer.
- 1.4 Skapa finansiellt självförsörjande epicenter.
- 1.5 Främja en miljö där människor känner sig trygga i att uttrycka sina egna och det lokala samhällets behov.

Mål 2: Stärka kvinnor och flickor i landsbygdssamhällen.

2

Delmål

- 2.1 Öka kvinnors ledarskap och inverkan på det lokala samhället.
- 2.2 Ge hushåll på landsbygden utökade ekonomiska möjligheter, med fokus på kvinnor.
- 2.3 Förbättra kvinnors och flickors hälsa.
- 2.4 Utveckla en gynnsam miljö för kvinnors ledarskap.
- 2.5 Förbättra jämställdheten inom utbildningsområdet.

Mål 3: Förbättra tillgången till säkra dricksvatten- och sanitetsanläggningar i landsbygdssamhällen.

3

Delmål

- 3.1 Minska antalet incidenter av vattenrelaterade sjukdomar.
- 3.2 Öka tillgången till, och användandet av, förbättrade vattenkällor.
- 3.3 Öka tillgången till, och användandet av, förbättrade sanitetsinrättningar.
- 3.4 Öka kännedom om vikten av god hygien och förbättrade sanitetsinrättningar.

Mål 4: Förbättra läskunnighet och utbildning i landsbygdssamhällen.

4

Delmål

- 4.1 Öka mängden läs- och skrivkunniga i epicentersamhällena.
- 4.2 Öka mängden barn i skolåldern som är inskrivna på en grundskoleutbildning.
- 4.3 Göra könsfördelningen i grundskolan mer jämställd.

Mål 5: Minska förekomsten av hunger och undernäring i landsbygdssamhällen, särskilt för kvinnor och barn.

5

Delmål

- 5.1 Förbättra den tryggad näringstillförseln i hushållen.
- 5.2 Minska förekomsten av hunger i hushållen.
- 5.3 Öka kännedomen om metoder som leder till god hälsa.

6

Huvudmål 6: Förbättra tillgången till och användningen av resurser för bättre hälsa i landsbygdssamhällen.

Delmål

- 6.1 Öka tillgängligheten till sjukvårdskliniker och sjuk- och hälsovård, speciellt för mödrar och barn.
- 6.2 Förbättra anammandet av goda metoder för uppsökning av vård.
- 6.3 Öka lokala hälso- och sjukvårdssystemers kapacitet att tillhandahålla kvalitativa tjänster.
- 6.4 Öka kännedomen om spridning, förebyggande och behandling av hiv/aids, malaria och andra sjukdomar.

7

Huvudmål 7: Minska förekomsten av fattigdom i landsbygdssamhällen.

Delmål

- 7.1 Minska fattigdom bland hushållen på landsbygden.
- 7.2 Skapa och utveckla hållbara, lokala inkomstkällor för epicenterdriven samhällsutveckling.
- 7.3 Öka de ekonomiska möjligheterna för hushåll på landsbygden, speciellt för kvinnor.
- 7.4 Främja tillgång till hållbara, lokala finansiella tjänster.

8

Huvudmål 8: Förbättra jordbruksmarkens produktivitet för småbönder.

Delmål

- 8.1. Bygga upp kapaciteten hos lokala jordbrukare att använda sig av förbättrade jordbruksmetoder, nå en bredare marknad samt öka grödornas avkastning.

9

Huvudmål 9: Förbättrad motståndskraft i landsbygdssamhällen.

Delmål

- 9.1 Öka samhällets förmåga att hantera, anpassa sig till samt återhämta sig från miljömässiga hot och katastrofer.
- 9.2 Öka användandet av metoder som dämpar effekterna av klimatförändringar och minskar påverkan på hushållen.
- 9.3 Öka samhällets användande av resurser och tekniker som minskar klimatförändringars inverkan på hushållen.

De fyra faserna

– resan mot självförsörjning

När en grupp byar går samman för att bilda ett epicenter förenas 10 000–15 000 människor. De skapar ett dynamiskt samhällscentrum för att möta basbehov och lägga grunden till en social infrastruktur. Det är en holistisk strategi med självförsörjning som mål, en utvecklingen som tar cirka åtta år och genomgår fyra faser.

Fas 1: Social mobilisering

Syftet med den första fasen är att människorna i området ska skapa sig en vision om en framtid utan hunger, ta ansvar för att förverkliga sin vision och inspireras att organisera sig. Det är de själva som startar aktiviteterna med självförsörjning som långsiktigt mål. Under den här fasen mobiliserar The Hunger Projects anställda (som alla kommer från landet de är verksamma i) människorna kring epicenterstrategin. Mobilisering är en process där inrotade tankesätt ifrågasätts och förändras – den öppnar upp för möjligheten att bli självförsörjande och nå en framtid fri från hunger. Allt detta sker i så kallade "Vision Commitment & Action"-workshops (VCA). I dessa workshops kombineras samhälleligt engagemang med ledarskapsutbildningar. Ett lika stort antal kvinnor som män utbildas till "animators", frivilliga ledare som inspirerar och utbildar andra i att möta samhällsbehov.

Fas 2: Upprättandet av den fysiska byggnaden

Under fas två arbetar flera byar tillsammans med att uppföra epicenterbyggnaden utifrån en standardiserad ritning. The Hunger Project faciliterar utbildning i byggtekniker genom att anlita lokala byggherrar och människor från de kringliggande byarna står för arbetskraften och material till tegelstenarna. Epicentret drivs sedan av epicenterkommittén och ägs av befolkningen i området. Under denna fas erbjuder epicentrets lånekommitté mikrokreditlån, framför allt till kvinnor. Lokala volontärer börjar hålla föreläsningar om hiv/aids och jämställdhet via workshops som koordineras av hälsokommittén. Landets regering förser epicentret med sjuksköterskor, lärare och utrustning till förskolan och i sjukvårdskliniken. Fas två avslutas när epicenterbyggnaden formellt invigs av befolkningen i området tillsammans med gästande lokala ledare och politiker.

Fas 3: Implementering av program

I fas 3 etablerar och genomför människorna i epicentret en rad grundläggande samhällsfunktioner och program.

Fas 3: Ledning av epicentret

I den tredje fasen blir epicenterkommittén, med rådgivning och stöd från The Hunger Project, fullt ansvarig för att driva epicentrets aktiviteter. Medlemmarna i epicenterkommittén stärks att ta ett aktivt ansvar för ledarskapet och invånarna i samhället blir trygga med deras ledarskap. De inbringar också inkomst till epicentret genom att sälja mat från matlagret, ta ut avgifter för epicentrets aktiviteter och hyra ut mötessalen.

Fas 4: Mot självförsörjning

Den fjärde fasen kallas självförsörjningsfasen. Under denna fas byggs epicentrets ekonomi upp genom att på olika sätt utvecklas och generera inkomst till epicentret, med målet att täcka samtliga utgifter. Vidare stärks epicenterkommittén och den förbereds för att helt och hållet ta över och själv driva utvecklingen vidare.

Självförsörjning anses uppnådd när följande förhållanden råder:

- Invånarna vid epicentret tar egna initiativ och är självgående i sitt arbete med att avskaffa sin hunger.
- Ledarskapet i epicentret är effektivt, jämställt och kompetent. Ledarna är demokratiskt valda och det råder transparens inom epicentret.
- Kvinnor är stärkta och har både självförtroende och kompetens.
- Samhällscentret är färdigbyggt.
- Det finns tillgång till grundläggande resurser (utbildning, matsäkerhet, hälsa, vatten och sanitet).
- Det finns en officiellt certifierad och självförsörjande mikrokreditbank.
- Det finns tillräckligt med inkomst för att täcka utgifter och för att säkerställa fortsatt tillväxt.

Vision, Commitment & Action – allt börjar med en vision

Epicenterstrategins första steg fokuserar på den viktiga processen att involvera lokalt ledarskap. Invånarna ska forma sin vision för sitt samhälle. Det skapar engagemang och handlingskraft att genomföra de förändringar som krävs för att uppnå självförsörjning.

Detta görs i så kallade "Vision, Commitment & Action"-workshops (VCA), som kombinerar samhälleligt engagemang med ledarskapsutbildningar. Kvinnor och män utbildas till så kallade "animators", frivilliga ledare som inspirerar och utbildar andra bybor att möta viktiga samhällsbehov. De ansvarar för att identifiera och prioritera aktiviteter knutna till den gemensamt utformade visionen och arbetar med att stärka invånarna i samhället för att de ska inse sin egen kapacitet, hitta sätt att förändra sin situation samt att planera och implementera dessa planer oberoende av The Hunger Project.

I den första VCA-workshopen närvarar alla medlemmarna i byn samt lokala politiker. I detta första möte väljs medlemmar – sex män och sex kvinnor – till en epicenterkommitté som ska överse verksamheterna i epicentret när byggnaden är uppförd. Därutöver formas en finans-/budgetkommitté (för att samla in pengar och övervaka epicentrets finanser), en vatten-och sanitetskommitté, en utbildningskommitté (för förskola och vuxenutbildning), en matsäkerhetskommitté (för att sköta om matförvaringen), en matframställningskommitté och en hälsokommitté.

VCA-workshops hålls därefter regelbundet under de år som The Hunger Project är närvarande i epicentret. I varje workshop engageras nya medlemmar i samhället, visionen för samhället utvecklas och nya planer utformas. Den första fasen är fullbordad när byarna arbetar tillsammans som ett gemensamt samhälle med verklig ekonomisk och politisk styrka och när epicenterkommittén har etablerats för att leda epicentret in i sin andra fas.

Samarbete med lokala myndigheter

Människor som lever i fattigdom är inte problemet – de är lösningen. När människor får ta makten över sina egna liv och ges tillgång till en rättvis del av offentliga medel kan de snabbt och dramatiskt förbättra sina liv. The Hunger Project samarbetar med lokala myndigheter och säkerställer att regeringens sociala stöd och infrastruktur når fram och har förväntad effekt.

Att människor får tillgång till de resurser de har rätt till, helt enkelt. För att stärka den lokala demokratin initierar The Hunger Project först och främst en dialog med lokala myndigheter. Det skapar stöd och förtroende för epicentret och dess verksamhet redan innan det grundats. Lokala tjänstemän är sedan involverade i vart och ett av de fyra faserna mot självförsörjning.

Epicenterutskottet förhandlar fram alla viktiga åtaganden från kommunerna för att förse epicenterinvånarna med lärare, sjuksköterskor, böcker, läkemedel och jordbruksrådgivning. Invånarna stärks i sin kapacitet att förhandla direkt med sina lokala myndigheter, och myndigheterna i sin tur känner sig involverade i epicentrets utveckling. När epicenterbyggnaden är färdig, närvarar ofta högre tjänstemän vid invigningsceremonin. Det blir ett officiellt uppmärksammande av ett framgångsrikt partnerskap mellan civilsamhället och myndigheterna.

Jämställdhet – att arbeta för kvinnors egenmakt och utveckling

När kvinnor stärks ökar jordbruksproduktionen, undernäring och barnadödlighet minskar och fler barn går i skolan – särskilt flickor. Hela samhällets utveckling gynnas. Kvinnor måste få tillgång till modern jordbruksteknik, rätten att äga sin mark och kapitalet som krävs för att öka produktiviteten. Omfattande studier visar att kvinnors egenmakt är nyckeln till samhällsutveckling och därför helt avgörande för att vi ska utrota hunger och fattigdom. Jämställdhet är en grundpelare i alla The Hunger Projects program. Så här arbetar vi med jämställdhet i epicenterstrategin:

Jämställt ledarskap

Epicenterkommittén, den grupp som är vald att överse epicentrets verksamhet, består av lika många kvinnor som män för att säkerställa ett jämställt ledarskap.

Kvinnliga utbildare

Kvinnor bär fortfarande huvudansvaret för hushållet och att familjen ska få mat på bordet – de jobbar alltså dagligen med matsäkerhet. Kvinnliga ”animators” (frivilliga utbildare och inspiratörer) är därför de ideala kandidaterna för att nå fram till andra kvinnor med information, nya metoder och erbjudandet av praktiska demonstrationer.

Kvinnors egenmakt

Det specialiserade programmet ”Women’s Empowerment Program” består av en intensiv utbildningsserie för kvinnor och män om kvinnors rättigheter, inte minst sexuella och reproduktiva, liksom workshops för att öka medvetenheten om kvinnors viktiga, och ofta förbisedda, bidrag till samhället.

Hiv, aids- och ojämställdhet

En workshop för att uppmärksamma och motverka de traditionstyngda kulturella och sociala strukturer i samhället som bidrar till att hiv-viruset sprider sig.

Mikrofinans

Programmet utbildar och stärker medborgares finansiella möjligheter, med ett särskilt fokus på kvinnliga jordbrukare. Deltagarna lär sig hur de kan öka sin inkomst och använda sina besparingar för att förbättra familjens hälsa, utbildning och näringsintag. 60 procent av deltagarna är kvinnor.

Självhjälpsgrupper och kooperativ

Kvinnor som går samman och bildar kooperativ får en starkare röst och blir en mer effektiv parter till större enheter som statliga myndigheter och icke-statliga organisationer. Genom kooperativ kan kvinnliga bönder bättre utnyttja resurser och träning, och snabbare lära sig nya tekniker, genom att dra nytta av varandras erfarenheter. Samtidigt som de delar på risken när skördarna slår fel.

Hållbar livsmedelsförsörjning och bra kosthållning

The Hunger Project arbetar för att mobilisera och utveckla landsbygdsområden för att skapa hållbara, självförsörjande samhällen fria från hunger och fattigdom.

Jordbrukare utbildar varandra

”Animators” (frivilliga utbildare och inspiratörer) utbildas i välbeprövade odlingstekniker som kompostering, mikrodosering, vattenhantering, radplantering och insatser i form av bättre verktyg, nya frövarianter och kompoststartare. De frivilliga utbildarna tar sedan med sig kunskaperna och undervisar småbrukare i byarna.

Demonstrationsjordbruk

På epicentret finns en gård som används för att demonstrera nya, hållbara jordbrukstekniker. Här kan jordbrukare se hur nya metoder fungerar och hur skörden utvecklas. Här tillhandahåller också myndighetspersonal utbildning i kompostering samt presenterar förbättrade fröer och effektivare jordbruksmetoder.

Matlager

Epicentret tillhandahåller ett lokalt matförråd. Här har jordbrukare möjlighet att lagra sin skörd när marknaden är mättad, för att kunna sälja den till ett högre pris senare under säsongen. Detta betyder också att samhället får bättre motståndskraft eftersom det finns ett gemensamt matlager om området skulle drabbas av översvämning eller torka. Dessutom utbildas jordbrukare i att förbättra lagringsmöjligheterna i sina byar – till exempel genom att bygga upphöjda spannmålsmagasin eller använda en lufttät förvaringsmetod (så kallad ”triple bagging”) för att skörden ska hållas torr och skyddad från skadedjur. På hushålls nivå utbildas jordbrukare i enkla strategier såsom konservering och förvaring på hyllor i hemmet. Mindre förlust av grödor och större möjlighet att sälja sin skörd till högre pris minskar trycket på småbrukarna så att de inte behöver odla upp ännu mer land. Med större utbyte från bördig, produktiv mark, får de istället möjlighet att börja lagra överskottet.

Jordbruksinsatser

Epicentret använder en del av matförrådet som en lokal jordbruksaffär. För att hålla kostnaderna nere köper butiken ofta in större mängder (cirka 50 kg) av till exempel gödsel eller fröer, som sedan delas in i mindre säckar (cirka fem kg), vilka lämpar sig bättre för småbönders behov.

Garantiprogram

Flera epicenter erbjuder garantiprogram för jordbrukare som ett sätt att få högre avkastning på sitt överskott. Då lagrar jordbrukaren en del av sin skörd som säkerhet hos ett kreditförbund som utfärdar ett lån baserat på värdet av grödan. Lånet gör det möjligt för bonden att investera i sitt jordbruk eller att utföra andra typer av inkomstgenererande aktiviteter mellan säsongerna. Bonden betalar tillbaka lånet med ränta. Kreditförbundet lämnar då tillbaka grödan som har ökat i värde eftersom det lagrats under den tid på säsongen då det finns ett överskott av utbud på marknaden.

Mikrofinansprogram

Småbrukare har möjlighet att ta mindre lån med låga räntekostnader för att göra investeringar i sitt jordbruk. Möjligheten att köpa och använda bättre fröer och gödningsmedel gör att markens fertilitet, struktur och vätskeretention kan förbättras.

Marknadsplatser för småbönder

När småbrukare får ett nytt sätt att tänka kring marknader organiserar de sig kollektivt för att minska utbudet av grödor som orsakar en mättnad på marknaden (till exempel kassava, potatis och majs) och börjar diversifiera sina produkter. Snarare än att odla enbart för hushållets konsumtion använder istället vissa bönder delar av sin mark till att plantera tomater, ingefära och jordnötter. Produkter de kan sälja på epicentrets egen marknad som inte kräver en dyr resa, utan ligger inom gångavstånd.

Livsmedelsframställning

En del epicenter erbjuder jordbrukare möjlighet att öka värdet på sina grödor genom förädling. Att till exempel omvandla jordnötter till jordnötssmör ökar vinsten tiofaldigt. Jordbrukssamhällen som går samman kan också erbjuda produkter i volymer som lockar större, institutionella köpare. Flera epicenter i Burkina Faso och Senegal är till exempel stolta försäljare till World Food Program och UNICEF.

Näringslära

Varje år deltar tiotusentals kvinnor i utbildningar där sjukvårdspersonal förklarar grunderna i en god kosthållning för mödrar och barn samt framhåller vikten av mödravård både före och efter födseln.

Utbildning och förskola

Utbildningsprogram för både barn och vuxna kan förbättra alla aspekter av livet för människorna i epicentersamhällena.

Skolsal och bibliotek

Epicentret driver en förskola där inskrivna barn får ett mål näringsrik mat per dag. Måltiden fyller en viktig funktion dels eftersom det främjar en hälsosam tillväxt för barnen, dels eftersom det uppmuntrar föräldrarna att sätta sina barn i skolan. Medan barnen går i skolan har dessutom mödrarna mer tid att lägga på sin egen utbildning eller inkomstgenererande aktiviteter.

Lika utbildning för flickor

”Animators” (frivilliga utbildare och inspiratörer) driver kampanjer för att fler barn ska gå i skolan, särskilt flickor. Epicentrets mikrofinansprogram har dessutom som policy att de som deltar ska ha skrivit in sina döttrar i skolan.

Läsa, skriva, räkna – för vuxna

Skolsalen fungerar också som lokal för vuxenklasser i att läsa, skriva och räkna. Människor med dessa grundläggande färdigheter blir mer självständiga och har bättre möjligheter att driva affärsverksamhet.

Hälsa och sjukvård

Specialutbildade volontärer, utrustade med information och material, ger sig ut i sina samhällen för att sprida kunskap om hälsa och sjukvård. Den volontära personalstyrkan fungerar som en hävstång för de lokala myndigheternas egna sjuksköterskor som instruerar och leder volontärerna. Volontärerna deltar också i samarbeten med andra civilsamhällesorganisationer för att förbättra tillgången till hälsovårdstjänster, vaccin och antiretrovirala läkemedel (exempelvis mot hiv).

Hälsokommité och -klinik

Hälsokommittén bistår arbetet med hälsokliniken som har rum för förlossningar, konsultationer, apotek och toaletter. Kliniken mäter och följer upp effekterna av barn- och mödravården, förebygger och tillhandahåller behandling av malaria och tuberkulos, utbildar i näringslära, distribuerar läkemedel och sköter kontakten med lokala myndigheter som bistår med medicinsk personal. Boende för dessa sjuksköterskor finns i närheten av epicenterbyggnaden.

Hiv, aids och ojämställdhet

Som svar på aidspandemin i Afrika lanserade The Hunger Project ett utbildningsmaterial anpassat för att användas på gräsrotsnivå, med målet att förändra de kulturella strukturer som gynnat spridningen av hiv.

Hivtest och behandling av hiv eller aids

Förutom att öka medvetenheten om de grundläggande orsakerna till att hiv sprids, erbjuds rådgivning och hivtester i mobila enheter som kör ut till byarna som är kopplade till epicentret. Några av The Hunger Projects epicenter i Malawi samarbetar också med regeringen för att ge människor tillgång till antiretrovirala behandlingar.

Myggnät mot malaria

Myggnät behandlade med insektsmedel delas ut i hela samhällen, ofta i samarbete med likasinnade organisationer. Till exempel har The Hunger Project i Malawi och UNICEF gått samman för att sälja och distribuera billiga myggnät mot malaria i våra epicenterområden.

Barn- och mödravård

The Hunger Project bidrar till bättre barn- och mödravård genom att stärka kvinnor att få en röst i beslutsfattande instanser och öka medvetenheten om vikten av pre- och postnatal vård.

Utdelning av kvinnliga kondomer

Genom att dela ut kvinnliga kondomer i epicentrets hälsocenter stärks kvinnor i Malawi att själva ta kontroll över sin sexuella och reproduktiva hälsa.

Rent vatten och sanitet

Tillgång till rent vatten är avgörande inte bara för att minska sjukdomar, utan också för att stärka kvinnors rättigheter. Kvinnor som inte behöver gå lika långt för att hämta vatten får mer tid till egna ekonomiska eller personliga sysslor. Det förbättrar livskvaliteten för hela familjer och samhällen. The Hunger Project arbetar för att säkerställa tillgång till rent dricksvatten och förbättrad sanitet, utveckling av nya vattenresurser och implementering av nya metoder för vattenskydd.

Kapacitetsutveckling

Ett råd som överser alla vattenprojekt i epicentret upprättas. Det består av samhällsledare som utbildas av experter för att övervaka, underhålla och reparera samhällets vattensystem. Allmänheten utbildas också i att använda och reparera vattenpumpar och generatorer. En grupp lokala ledare specialutbildas dessutom i vattenskydd och rening, så att de kan leda workshops och sprida vidare kunskapen på gräsrotsnivå.

Utveckling av nya, hållbara vattenkällor

Genom att borra nya brunnar, och reparera gamla, stärks samhällets infrastruktur. The Hunger Project stöttar också samhällen att bygga och reparera vattentorn och skapa vattentankar som kan användas för boskap.

Säkerställa tillgången till rent vatten

The Hunger Project tillhandahåller utrustning och utbildning för att pumpa vatten och testa vattenkvaliteten. På påverkansnivå jobbar vi för att lokala myndigheter ska viga offentliga medel till projekt som stärker vatteninfrastrukturen.

Förbättrad sanitet och hygien

The Hunger Project stöttar samhällen att bygga och reparera toaletter i hem, skolor och på offentliga platser.

Vi driver också kampanjer för att öka medvetenheten om hälsosamma hygienvanor.

Implementering av vattenskydd

The Hunger Project mobiliserar samhällen att börja med droppbevattning vid odling, vilket minskar användningen av både vatten och gödningsmedel genom att vattnet rinner långsamt till växternas rötter. Epicentret utvecklar också vattensystem som samlar regnvatten, från exempelvis en takyta, och lagrar det för framtida användning.

Företagsutveckling och ungas anställningsbarhet

The Hunger Projects holistiska syn på hunger innebär att ta tag i de djupliggande orsakerna till hunger och fattigdom. Vi stärker kvinnors, mäns och ungdomars kapacitet att själva ta sig ur fattigdomen. Vi kapacitetsutvecklar dem. Alla människor har rätt att kunna uppfylla sina grundläggande behov, förbättra sina samhällen och skapa bättre framtidförhållanden för sig själva och sina barn.

Mikrofinansprogrammet

Varje år deltar omkring 70 000 människor i mikrofinansprogrammet som ger utbildning i kredit och sparande. Här får de tillgång till mikrolån med överkomlig ränta samtidigt som de utvecklar sina företag.

Som ett led i mikrofinansprogrammet får lokala låneutskott ett statligt erkännande och fungerar som licensierade spar- och kreditkooperativ (SACCO) eller "Rural Banks". Banken ägs och drivs av invånarna i samhället och skapar hållbara och säkra sätt att låna och spara.

Inkomstgenererande aktiviteter

The Hunger Project erbjuder utbildning i form av workshops för att inspirera människor att lära sig nya och innovativa sätt att öka hushållets inkomst. Ofta går deltagarna samman efter kursen i egna självhjälpsgrupper för att få fortsatt stöd och inspiration till sina verksamheter.

Unga

The Hunger Project har specialiserade program som fokuserar på människor i åldrarna 18–30 år. Där erbjuds icke-formell utbildning i ämnen som ekonomisk självständighet, ledarskap och sexuell och reproduktiv hälsa. Ungdomarna diskuterar också hur man lär känna och lär sig leva enligt sina värderingar. Volontärprogram uppmuntrar dem att erbjuda service till andra samhällsmedlemmar, till exempel att lägga om taket på någons hus eller stötta hemvården av sjuka människor. Sport- och fritidsaktiviteter utanför städerna skapar utrymmen för unga att spendera sin tid på. För att stötta entreprenörskap och utveckla ungas kapacitet i penninghantering uppmuntras inkomstgenererande aktiviteter.

**The
Hunger
Project.**

SWEDEN

Globala partnerskap

The Hunger Project är ett globalt nätverk som arbetar i partnerskap för att avskaffa hunger och fattigdom. Människor som deltar i våra program världen över – som avsätter sin tid, kompetens och tillgängliga resurser – vet att den bredare finansieringen av The Hunger Projects verksamhet inte kommer från en ansiktslös institution, utan genom partnerskapet av engagerade investerare. Dessa är individer, familjer, stiftelser, företag och nätverk i Australien, Kanada, Tyskland, Japan, Nederländerna, Nya Zeeland, Sverige, Schweiz, Storbritannien och USA.

En av våra huvudprinciper är att utnyttja de resurser som redan finns på plats. Vi arbetar tillsammans med regeringar, internationella organ och andra globala organisationer för att allas program ska bli så effektiva och ha så stor räckvidd som möjligt.

- **I Ghana** samarbetar vi med Ghana Health Service för att utbilda sjuksköterskor till att bli assisterande barnmorskor. Insatsen tar itu med bristen på barnmorskor på landsbygden i tre regioner – Östregionen, Volta och Centralregionen. Här strävar vi mot att tillhandahålla medicinsk vård dygnet runt för att förbättra mödravården.
- **I Burkina Faso och Ghana** har The Hunger Project undertecknat ett samförståndsavtal med "Economic Community of West African States" (ECOWAS) för att underlätta gränsöverskridande samarbeten. Genom avtalet finansierar ECOWAS utbildningen som lär samhällsmedlemmar att borra hål som ska användas under skördetid. Förutom kapacitetsutveckling främjar partnerskapet fred och social sammanhållning.
- **I Malawi** har The Hunger Project undertecknat ett samförståndsavtal med "Ministry of Local Government and Rural Development" som syftar till att samarbeta närmare kring landsbygdsutveckling. Avtalet främjar en integrering på policynivå av The Hunger Projects epicenterstrategi och Malawiregeringens modell för landsbygdsutveckling.
- **I Etiopien** samarbetar The Hunger Project med KickStart International, en NGO som designar bevattningspumpar för småskaliga jordbrukare. Partnerskapet testas som ett pilotprojekt i epicentret Wurib inom ramen för matsäkerhetsprogrammet eftersom pumparna ökar jordbrukets effektivitet.

Uppföljning och utvärdering – att mäta självförsörjning

The Hunger Project arbetar med en datainsamlingsmetod som kallas ”Participatory Monitoring and Evaluation” – fritt översatt till ”deltagande utvärdering och uppföljning”. Målet med metoden, liksom andra uppföljnings- och utvärderingsmetoder, är att både synliggöra det som fungerar bra inom ett program och det som fungerar mindre bra.

Deltagande, genom hushållsundersökningar eller fokusgrupper, är en förutsättning för att kunna utvärdera arbetet. Det som särskiljer denna metod, och är en central del i arbetet, är att data återrapporteras tillbaka till samhället. Människor värdesätts som mer än informationskällor, de blir aktiva deltagare i utvecklingsarbetet och ges verktyg för att kunna bidra till att arbetet riktas rätt.

Genom att arbeta med metoden skapar vi en återkoppling som sammanlänkar vårt projektutförande direkt med de förväntningar som finns i de samhällen vi verkar i. För att lyckas med detta jobbar vi alltid ur ett rättighetsbaserat perspektiv med lokalt ägandeskap. I varje programland The Hunger Project arbetar i finns minst en anställd som är uppföljnings- och utvärderingsansvarig och som ser till att alla anställda registrerar sina resultat i systemet. Den information som samlas in på gräsrotsnivå konsolideras och analyseras globalt för att sedan skickas tillbaka till programländerna. Där synliggörs, granskas och diskuteras sedan hur programmen kan utvecklas och förbättras på lokal nivå.

Indikatorer

The Hunger Project har identifierat indikatorer som mäts kvartalsvis. Indikatorerna läggs in i en webbaserad dataplattform där anställda löpande uppdaterar datan för det lokala arbetet i programländerna. Det vi mäter är: mål, inputs (finansiella och mänskliga resurser), aktiviteter (utbildning, workshops och samhällsledda projekt), outputs (antal utbildade personer, antalet genomförda projekt), outcomes (ökad tillgång till resurser, stärkt kapacitet) och långsiktiga effekter (förbättrade försörjningsmöjligheter, utvecklade samhällen och förändringsprocesser).

Varje land skickar även in aktivitetsrapporter vid varje avslutat kvartal, i dessa narrativa rapporter synliggörs de olika aktiviteter som genomförts för att uppnå de målsättningar programmen har.

Att mäta självförsörjning

I The Hunger Projects åtta afrikanska programländer arbetar vi med epicenterstrategin vars syfte är att förändra samhällen som präglas av fattigdom och kronisk hunger till samhällen som är självförsörjande och som drivs framåt av lokalbefolkningens egna förändringsidéer. Epicenterstrategin genomförs i fyra faser som normalt förverkligas inom åtta till tio år. I dag har The Hunger Project aktivt närvaro i totalt 92 epicenter och ytterligare 27 stycken har redan nått status som självförsörjande, vilket innebär att The Hunger Project har börjat avveckla sin närvaro i dessa områden.

För att utvärdera vägen till självförsörjning i The Hunger Projects epicenterstrategi, samt för att följa upp de epicenter som nått status som självförsörjande, finns en rad olika kriterier. Bland annat måste epicentret äga rättigheterna till marken, ledarna måste vara demokratiskt valda och epicentret måste ha en stadig och tillförlitlig inkomst. När ett epicenter nått status som självförsörjande fasar The Hunger Project successivt ut sin närvaro. Dock genomförs utvärderingar och uppföljningsinsatser under de efterföljande tre till fem åren.

LANSERING

UTBILDA FRIVILLIGA LEDARE

De frivilliga ledarna sätter upp planer för det fortsatta arbetet med epicentret och programmen.

UPPRÄTTANDE AV EPICENTERBYGGNADEN

Flera byar mobiliserar material och påbörjar byggandet av huset som så småningom kommer att inhysa alla nödvändiga funktioner som behövs för att tillgodose deras behov. Epicenterbyggnaden ägs av invånarna själva.

SAMHÄLLSLEDDA PROGRAM

Människorna skapar och driver sina egna utvecklingsprogram i olika sektorer för att avsluta sin egen hunger och fattigdom.

RENT VATTEN

STARKA PARTNERSKAP

Samhället arbetar med statliga myndigheter, internationella myndigheter och andra icke-statliga organisationer.

SJÄLVFÖRSÖRJANDE

EPICENTRET NÅR SJÄLVFÖRSÖRJANDESTATUS

Samhället upprätthåller och fortsätter att utveckla det arbete som inlett tillsammans med Hungerprojektet.

VISION, COMMITMENT AND ACTION

Workshops där deltagarna får skapa sin egen vision för framtiden, på individ- och gruppnivå samt gå från "jag kan inte" till "jag kan" till "vi kan".

PARTNERSKAP MED MYNDIGHETER

Partnerskap med lokala myndigheter och traditionella ledare inleds.

EPICENTERKOMMITTÉ

En vald epicenterkommitté, med lika stor andel kvinnor som män, utses för att leda aktiviteterna.

VÅRDKLINIK

DEMONSTRATIONS-JORDBRUK

Jordbrukare tar del av nya metoder och delar med sig av sin kunskap.

KVINNORS EGENMAKT

Genom specialiserade ledarskapsprogram utbildas män och kvinnor i jämställdhet och kvinnors lagliga, reproduktiva och äganderätt.

EDUCATION

Förskola för barn och läs- och skrivutbildning för vuxna.

ENVIRONMENT

Byarna använder förnybara energikällor, och arbetar med hållbart jordbruk för att öka motståndskraften mot klimatförändringar.

MATBANK

I matbanken lagras mat, vilket ger en trygghet vid t.ex. torka eller översvämning.

MIKROFINANS-PROGRAM

Utbildning i ekonomi och sparande utvecklar kvinnors och mäns förmåga att bli ekonomiska beslutsfattare och entreprenörer.

LÅNGSIKTIG INKOMST

Epicentret genererar tillräckligt med intäkter för att täcka sina driftskostnader.

ÄGANDE AV MARKEN

LOKAL REGISTRERING

Samhället blir lagligt registrerat och erkänt som en lokal organisation med transparenta och demokratiska processer.

FAS 1

FAS 2

FAS 3

FAS 4

SJÄLV-
FÖRSÖRJANDE